

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
Pe strălănită 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Oameni vrednici și de seamă

Se răresc tot mai mult rândurile oamenilor vrednici și de seamă, cari, trăind în lume, nu se gândesc numai la potolirea poftelor trupului, ci și la Dumnezeu, la cele de dincolo de lumea aceasta trecătoare și la ajutorarea celor nevoiași. Blașul nostru a dat sute de pilde vii în această privință.

Cine nu cunoaște pilda vlădicilor, canonicilor, preoților și profesorilor dela Blaș, cari și-au tras dela gură, numai ca să-i poată ajutama pe elevii de școală și pe studenții de pela școlile cele înalte? Aproape nu a fost unul, să fi murit fără de a fi făcut vre-o fundațiune.

Dar de o vreme încoace pildele acestea se uită tot mai mult, mai ales de când cu belșugul de după războiul dela 1914—1918.

Cu atât mai bine ne cade, când putem vesti cetitorilor noștri 2 pilde minunate, de curând înfăptuite.

Cea dintâi este a marelui naționalist și atât de bun fiu al bisericii noastre *Gheorghe Pop de Băsești*, sau *Badea Gheorghe*, cum îl numea toată lumea, fostul președinte al partidului național de pe vremuri din Transilvania, celce a prezidat adunarea dela 1 Decembrie 1918, și a soției și ficei sale *Elena Pop Hossu-Longin*, care numai acuma a răposat și cari au lăsat Blașului întreagă averea lor de 1600 jughere de pământ, castelul și toate acareturile de pe acea moșie dela Băsești, cu scopul de a se face pe moșia aceea o școală de agricultură.

Și *Badea Gheorghe* a avut neamuri, cărora le-ar fi prins bine această moșie. Dar el mai mult și-a iubit neamul și legea decât neamurile.

A doua pildă este a lui *Teodor Pașca*, fostul director al băilor *Sovata*, care a lăsat 174.050 Lei în hârtii de valoare, tot Blașului, ca să se crească, din camelele acestor bani, la școală elevii vrednici și buni. I-a rămas o soră țărancă, și aceasta va primi, până trăește, venitul banilor; dar după moarte întreg venitul, cam 5200 Lei, se va da elevilor buni.

Ar mai fi și a treia pildă, a femeii țărance *Maria Colcer a lui Ioan (Zacheiu) din Ghimeșfăget*, care a cinstit tot Blașului 1/2 jugăr de pământ, ca din venitul a-

cestui pământ să se slujască câte 2 liturghii la an pentru sufletul ei, iar câte 40 de Lei să se dea cantorului.

Pilda din urmă arată că femeia *Maria Colcer* are credință vie, că ea crede în lumea de dincolo de mormânt și că se știe ridica peste cele lumești și trecătoare.

Ce pilde grăitoare, în zilele de astăzi, atât de nepăsătoare față de biserică! Le-am scris aici, cu gândul curat, de a le urma cât mai mulți.

Amândoi acești oameni vrednici și de seamă rămân nemuritori și sunt înșirați între aceia, a căror pildă grăiește pururea, iar pilda țărancei *Maria Colcer* ne aduce aminte tuturor, că și noi avem câte un suflet de mântuit.

Ziua eroilor

Nici când nu s'a sărbătorit ziua eroilor în vremuri mai întunecate și mohorite ca acum. Pe pământul Franței și Belgiei mor zeci de mii de tineri, în cea mai cumplită sfâșiere. Se sting zeci de mii de vieți tinere sub soarele acestei primăveri. Pomenirea eroilor căzuți pentru țară se face în vremuri de amară desnădejde și plângere pentru alte neamuri. Cântările de slăvire a celor ce și-au dat viața pentru țară se amestecă cu plânsul milioanele de mame, văduve și orfani din țările războiului de azi.

Și pământul țării noastre nu este lipsit de eroi. Sunt cu sutele de mii. Dorm somn lung în pământul cu care s'au înfrățit, când moartea s'a abătut peste ei. Mormintele lor neștiute de cei dragi ai lor au umplut întreaga țară. La noi plugul când ară învârte oase albe de eroi și holda se face mai înaltă și mai bogată în rod de sângele mult ce o îngrășă.

Eroii trecutului își dorm somnul liniștiți și împăcați cu gândul că au făcut un lucru mare, că din moartea și suferința lor a răsărit o țară mândră și îmbelșugată. Jertfa lor este însă din an în an tot mai cinstită. Ei sunt morții neamului. În fața lor se închină un neam întreg. Se descoper frunțile și se pleacă genunchii în semn de mare cinstire.

De dincolo de moarte glasul lor pătrunde ca un îndemn pentru noi cei de azi. Ne îndeamnă, ca moștenirea câștigată de ei cu atâta trudă s'o păstrăm neatinsă. Ne îndeamnă ca, atunci când ni-se va cere, să știm să fim și noi, eroi, să le urmăm în fapte, să fim eroi de fapt, nu de vorbă goală.

O laudă țaranului român

Miercurea trecută dl *Liviu Rebreanu*, un mare scriitor al țării noastre, a fost primit între membrii Academiei Române, cea mai înaltă adunare a cărturarilor din țară. În cuvântarea de primire, pe care a rostit-o în această zi, dl *Liviu Rebreanu* a adus o laudă țaranului român.

Țaranul român a avut și are o mare însemnătate în viața neamului nostru, a spus dl *Rebreanu*. El este izvorul românismului curat și veșnic. Din vremurile întunecate de demult el a muncit pământul, a rămas pe aceste plaiuri și a înfruntat toate urgiile ce au venit asupra lui. Pe el nu l-a putut clinti nici un năvălitor. El a rămas de a muncit pământul în care erau îngropați înaintașii lui și în care avea să fie și el îngropat după moarte. Cea mai bună dovadă că avem drepturi asupra acestui pământ, este țaranul român, care l-a muncit din vremuri de demult și care aici și-a început viața lui.

Țaranul român cu lumea lui rămâne și azi izvorul de viață pentru neamul nostru. El nu este numai o parte din poporul român, nici numai o funcțiune, (el) este omul român, poporul român.

Anticriștii

Umblă prin lume vorbe și svonuri ciudate. Războiul le-a adus. Le-au adus poate vremurile grele de azi. Oamenii cari n'au căderea s'o facă s'au apucat să talmăciască Scripturile. Talmăcesc mai ales Apocalipsul Sfântului Ioan și scot din el tâlcuiri și preziceri pentru vremurile de azi.

S'au tipărit și cărți cu aceste tâlcuiri. Și se spune că s'au scris în graiu simplu popular. Pentru popor. Anume pentru el.

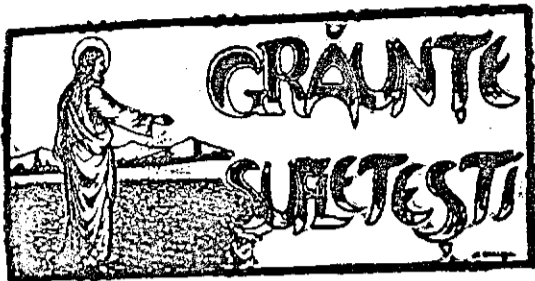
Cărțile acestea însă trebuie arse. Cuprind în ele otravă primejdioasă pentru suflet. Sunt primejdioase pentru țară, Pentru ordinea din țară și din lume. Se spune adecă în aceste cărți că se împlinesc acum celea scrise în Apocalips, că Anticrist este în lume și că se apropie sfârșitul lumii.

Cărțile acestea sunt scrise de oameni răuvoitori neamului nostru și bisericii noastre. Sunt scrise de oameni cari nu ne vreau binele și cari ne-ar vrea desbinați și slăbiți în fața răutății vremurilor.

Cartea Sfântului Ioan Apostolul este o carte foarte greu de tâlcuit. Lucrul acesta îl pot face numai oameni cu mare învățătură teologică. Totuși vreau oameni nepregătiți s'o talmăcească. Învățătura pe care o scot ei din ea este însă primejdioasă. Este o învățătură sectară.

Iar în vremurile grele prin care trecem

toate învățăturile sectare despre Anticriști și sfârșitul lumii pot avea urmări tare rele. Cărțile cari cuprind aceste învățături trebuiesc oprite. Nu trebuie ăstate să umble, căci sunt cărți revoluționare. Sunt cărți ucigătoare și trebuie arse în mâna oricui s'ar găsi.

Inceputul sf. liturghii

Preotul începe sf. liturghie cu preamărirea Sfintei Treimi, zicând:

„Bine este cuvântată împărăția Tatălui și a Fiului și a Spiritului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor, amin“,

ca să arete prin aceasta că abia prin intruparea Domnului am cunoscut și noi oamenii marea taină a Preasfintei Treimi, că adevărat Dumnezeu e unul singur în trei persoane. Totdeauna preotul face atunci, cu sf. evanghelia, pe masa altarului semnul sfintei cruci, ca să arete că sf. liturghie se slujește întru pomenirea morții de pe cruce a Domnului. Tot atunci sărută și sf. masă, ca să-și arete dragostea ce o are față de Domnul Cristos, al cărui mormânt îl înseamnă altarul, precum și față de sfinți, ale căror moaște se află depuse acolo.

Urmează *ectenia mare*. Ectenie este cuvânt grecesc și înseamnă: rugăciune întinsă. Ectenia începe cu cuvintele „cu pace Domnului să ne rugăm“, de aceea se și numește ectenia de pace. Această ectenie începe cu aceste cuvinte, ca noi să lăsăm de o parte, îndată ce intrăm în biserică, orice mânie, dușmănie, pismă și alte patimi, rugându-ne Domnului cu inimă liniștită, cu conștiință curată și în deplină armonie. Cere apoi preotul pace de sus, adevărată legătură de dragoste cu Dumnezeu, și mai cere mântuirea sufletelor noastre, care este cea mai mare comoară.

Se roagă apoi preotul pentru pacea, liniștea și bunăînțelegerea a toată lumea; pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici; pentru lăcașul în care se face sf. liturghie cu evlavie; pentru capul bisericii care este Papa dela Roma, pentru arhiepiscopul și mitropolitul și pentru episcopul în a cărui dieceză se află biserică; pentru rege, pentru orașul sau satul în care se face sf. liturghia și pentru toate orașele și satele, ca să se arete dragostea care trebuie să stăpânească între noi; pentru bună liniștea aerului și pentru înmulțirea roadelor pământului, pentru timpuri de pace; pentru cei ce se află între împrejurări grele, și anume pentru cei ce călătoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți și pentru mântuirea lor. Pe urmă, după ce i-a înșirat pe toți aceștia, se mai roagă de Dumnezeu, ca să-i apere, să-i mântuiască, să-i miluiască și să-i păzească pe toți, cu darul său cel preasfânt.

Știind însă biserică, că fără de mijlocirea preasfintei, curatei, preabinecuvintatei, măritei, Doamnei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioarei Maria nu prea putem face mare ispravă, o

pomeneste pe ea și pe toți sfinții. Dar zadarnic se întrepune pentru noi Preacurata și toți sfinții, dacă nu ne recomandăm toată viața noastră, pe noi înșine și unul pe altul, lui Cristos Dumnezeu. Pe urmă încheie cu preamărirea Preasfintei Treimi. „Amin“ înseamnă: așa să fie, cu adevărat așa este.

Începe apoi antifonul întâi, pe care-l cântă poporul. Antifon este cuvânt grecesc și înseamnă cântare cântată din două străni, pe rând, după o altă. La noi se cântă: „Mărire“ de către strana din dreapta, iară „și acum“ de către cea din stânga. Acest antifon este luat din psalmi și ne aduce aminte de prorocii cari au prevestit venirea și intruparea Domnului Cristos.

După ectenia cea mică, în care stăruim din nou la Dumnezeu, să ne împlinim cererile din ectenia cea mare, urmează antifonul II, care începe cu „și acum“, urmând după aceea „unule născut“. Această cântare este făcută de marele împărat roman Iustinian, care a trăit între anii 527—565 după Christos; în ea se preamărește Domnul nostru Isus Cristos și se arată că este fiul lui Dumnezeu, unul din Preasfânta Treime și împreună preamărit cu celelalte două persoane, adevărat cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt.

Ca întărire că Isus Cristos este împlinirea prorociilor Vechiului Testament, se cântă, după a doua ectenie mică, antifonul III, adevărat cele opt fericiți, cari sunt începutul vorbirii de pe munte a Domnului.

În vreme ce poporul cântă cele trei antifoane, preotul zice în taină câte o rugăciune, în care cere ajutorul și scutul lui Dumnezeu asupra sa și asupra poporului credincios adunat în casa Domnului, ca astfel să ajungem la cunoștința adevărului și să fim conduși la viața de veci.

Părintele Iuliu.

Pilde pentru viață

Cum ascultau vechii creștini sf. liturghie

În cele trei veacuri dintâi ale creștinismului s'au desfășurat cele mai groznice prigoane împotriva bieților creștini. Ca să nu-i poată prinde, judeca și osândi la moarte păgânii, bieții creștini se ascundeau pe sub pământ, în văgăune și peșteri, ba chiar și săpau coridoare pe sub pământ, adevărate orașe, cari astăzi se cunosc sub numele de catacombe. Acolo se adunau credincioșii și ascultau sf. liturghie, pe care o slujeau chiar papii dela Roma.

La câte primejdii nu erau expuși bieții creștini cu astfel de prilejuri!

Cum a fost martirizat preotul Saturnius și cel împreună cu dânsul.

La anul 303 împăratul roman Dioclețian a dat poruncă aspră, ca nimenea să nu mai îndrăznească a merge la sf. liturghie. În orașul Aluta din Africa s'au dus cu toate acestea mai mulți înși, bărbați și femei, fără de a băga în seamă porunca împăratului. Au fost însă prinși și duși în fața judecătorilor. Pe unul dintre aceștia judecătorul l-a desbrăcat de haine și l-a așezat pe banca de chinuri, sfârticându-i prin călăi carnea de pe oase. Atunci unul dintre ei, cu numele Telica, i-a strigat judecătorului: „Pe truce-l chinuiești numai pe el, căci doar toți am ascultat sf. liturghie?“ L-a chinuit deci și pe Te-

lica. Întrebându-l într'aceea, că cine i-a îndemnat să calce porunca împăratului, el a răspuns: „Preotul nostru Saturnius și noi toți unii alții. Tu însă nu ai dreptul a ne chinui, că nu suntem nici hoși nici ucigași.“ Chemându-l în fața locului, preotul Saturnius, și întrebându-l pe truce a făcut una ca aceasta, el a răspuns: „Eu i-am adunat la porunca lui Dumnezeu și toți am împlinit voia cea preainaltă, a sceleratului împărat. Eu am slujit sf. liturghie, iar ei au ascultat.“ Judecătorul l-a așezat deci și pe el pe banca de chinuri și a poruncit, să-i sfărtece carnea de pe mâțele pe jumătate scoase, la luat de pe bancă și l-a aruncat în temnița dimpreună cu ceilalți.

Astăzi sf. liturghie se poate asculta foarte ușor și în timp scurt, lipsește însă zelul creștinilor.

Tu, iubite cetitor, de câte ori ai lipit de viața ta, dela sf. liturghie, în duminici și sărbători.

Știri bisericești

Consacrarea canonicului Dr. Aftenie întru episcop se va face în ziua Joia Înălțării, în catedrala din Blaj. În acest prilej vor veni la Blaj Preasfântii Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului și Dr. Ioan Bălan al Lugojului cari vor ajuta pe I. P. S. nostru Mitropolit la consacrară întru episcop a Dr. V. Aftenie, care s'a retras pentru câteva zile la mănăstirea Obreja, unde se pregătește sufleteste la înalta treabă a arhieriei.

Pelerinajul la mănăstirea Preștel s'a făcut în ziua de 11 M. I. A fost deosebit de însușit P. S. Ioan al Lugojului, mai mulți canonic, preoți și călugări, precum și vreo 400 de credincioși. Pregătirea pentru acest pelerinaj a făcut-o păr. egumen dela Obreja Augustin Pop.

O societate harnică este fără îndoială societatea corală „Lyra“ dela Lugoj, care a ținut în ziua de 5 Mai a 40-a adunare generală prezidată de P. S. Sa Ioan al Lugojului. A fost constatat cu acest prilej că această societate a încasat în cursul anului trecut 591 913 Lei și a cheltuit 578 545.

Misiuni poporale în două parohii unite din Banatul Jugoslav a ținut prepozit dela Lugoj Dr. Nicolae Brănzeș anume la Iakovost și la Mircovăț. Iși propun să închipul oricine, ce bacurie au avut aceștia dincoloși în zilele de 19—23 Aprilie.

Nou canonic la Lugoj. În locul fostului canonic Dr. Ioan Marianescu, a fost ales în sf. liturghie Ioan al Lugojului a binevoit a fi ales de canonic pe păr. Virgil Pop dela Huedin. Fratele păr. canonic Victor Pop dela Lugoj, călugărul bazilican Augustin Pop și Lucian Pop. Noul canonic e născut la anul 1887, deci în plinătatea vârstei. Îl dorim, din inimă, mulți ani cu pace, spre binele bisericii și neamului.

Un străjer înimos. În zilele trecutului mai mulți elevi și eleve dela școala primară din Roșioru, de pe malul Dunării, au făcut excursie pe hotarul comunei. Ajunși în bălă, copiii au cerut voie învățătorului să se joace. În jocul lor copilăresc doi copii au intrat întâi către mijlocul bălții. Neștiind să înot, ei au fost prinși de apă și trași în adânc. Când primejdia, un străjer din clasele mai înalte, Ionescu Gheorghe, a sărit în ajutorul lor, trăgându-i cu valurile apei, el i-a scăpat pe amândoi dela moarte. Înimosul străjer a fost lăudat întreaga comună pentru fapta lui frumoasă.

Vești bune din Pruniș

Parohia Pruniș, situată în plasa Iarș, din județul Turda, exista încă pe timpul Episcopului Clain (născut la 1692, mort la 1768), având biserică, casă parohială și un loc arător de 5 jug. Locuitorii sunt toți români neaoși, oameni harnici, muncitori, asigurându-și tratul vieții din cultivarea pământului și creșterea vitelor.

Pe vremuri aproape întreg satul era în slujba unei familii de nobili maghiari, cari aveau acolo conacul boeresc și o moșie cu multe sate de jugăre. Înprejurarea norocoasă a făcut ca, încă înainte cu 30 de ani, această moșie, împreună cu toate clădirile, să fie cumpărată de dl Dr. Octavian Felecan, fiu al comunei Sălcea și primul prefect român al județului Turda. Doamna Sa a ținut o parte din pământ pentru familie, iar alta a împărțit-o locuitorilor în condiții foarte ușoare, cari în felul acesta au ajuns să stăpânească pe gîla lor strămoșească.

Dl Dr. Felecan, fiind un creștin bun, a ținut să ridice pe cheltutala proprie o impunătoare biserică în satul său natal, comuna Sălcea, în amintirea părinților săi repausați, iar pentru edificarea noulor case parohiale din Pruniș a dăruit în anul trecut frumoasa sumă de Lei 20.500. Tot în acest scop a dăruit și dl Gregoriu Felecan, fruntașul comunei Pruniș și vrednicul prim-curator al bisericii, frate al marelui ctitor, suma de Lei 10.000. Cu aceste sume s'a început zidirea caselor parohiale, contribuind și credincioșii cu peste Lei 40.000 și cu căratul și lucrul mânilor. La această contribuție s'a alăturat comuna politică cu suma de Lei 3.000, iar Dl Iuliu Abini din Zlatna cu Lei 2.000.

Cu aceste ajutoare atât de însemnate și la care mai adăugăm zelul curatorilor, în frunte

cu harnicul lor preot Gheorghe Radu, parohia a fost învrednicită de frumoase case parohiale cari fac cinste comunei.

Bunul Dumnezeu să răsplătească jertfa și osteneala tuturor acelor cari, într'un fel ori altul, au contribuit la înflorirea și bunăstarea acestei parohii.

Correspondent

Sărbătorirea p. vicar Munteanu dela Timișoara

Credincioșii români uniți din parohiile Timișoarei au avut deosebită plăcere de a sărbători prin o masă comună, la restaurantul Palace, marți în 21 Maiu, pe vrednicul și mult prețuitul lor păstor sufletesc, vicarul și canonicul onorat Gheorghe Munteanu. Neobositul vicar Munteanu, după o rodnică activitate de 50 ani în via Domnului, s'a retras la pensie. Iubiții săi credincioși au ținut să-l sărbătorească prin o prăa frumoasă cunună de suflete dragi Sf. Sale, doamne și domni, prin o cină comună la care au participat 100 persoane.

Reuniunea femeii a dat un frumos buchet de flori. Prof. Dr. Roșu a ținut o vorbire, în care a arătat rodul bisericii unite înfăptuit prin modestii ei slujitori, dintre cari și a luat partea leului și Păr. Vicar Munteanu, care, după o luptă continuă, depusă pe altarul bisericii și a naș unei, azi trece la binemeritata pensie — zic pentru căci Păr. vicar Munteanu în decursul preoției sale doșră atunci când a fost bolnav n'a adus sf. jertfă liturgică, și în decurs de 50 de ani cât a stat în slujba diecezei de Lugoj nu a avut concediu nici de o zi. A mai vorbit Păr. protopop On. Nicolae Lugojanu din Izvin. Păr. vicar le răspunde prin o cuvântare în care arată că deși trece la pensie, cu sufletul nu se desparte de iubiții săi sufletești, rămâne între ei, va celebra zilnic sf. liturgie, va aduce mulțumită la Tronul cel ceresc pentru marea binefacere de care l-a învrednicit și va ruga pe atotputernicul să reverse darurile sale peste fiii sf. Bisericii unite și peste țara Română.

Drumul din urmă al Elenei Pop Hossu-Longin

Duminecă în 19 Maiu 1940 a avut loc în comuna Bășeti' din județul Sălaj, înmormântarea vestitei luptătoare pentru neam, Elena Pop Hossu-Longin. Din marea mulțime a celor cari au petrecut-o pe ultimul drum amintim pe: Excelențele Lor Episcopii Alexandru Rusu din Baia mare și Vasile Aftenie, episcop ajutor Blaj, prepozitul Alexandru Breban Baia mare, canonicii Ioan Georgescu, Coriolan Tămăianu, Gavril Stan Oradea, Cosma Avram Cluj, arhimandrit Leon Man Nicula, Someș, 24 preoși din protopopiatul Cehul-Silvaniei, în frunte cu preacucernicul Iiie Căluș șeful protopopiatului, doamna mareșal Prezan, d-nul Alexandru Vaida Voievod consilier R. gal președintele F. R. N. Gheorghe Oprîta prefect, dr. Augustin Pinteja jurisconsultul ținutului, decan al Baroului Sălaj, precum și o mulțime de intelectuali. Din partea familiei d-na Maria Sorescu și flul ei pretor, d-na Viorica Meran-Tecuci și d-na general Stratiulescu-București, d-l Dr Eugen Hossu Longin, primmedic județan Deva, ing. Alexandru Hossu Longin, inspector industrial Brașov și numeros popor din localitate și cominele vecine.

La orele 15 P. S. S. Episcopul Rusu, înconjurat de un sobor de 6 preoși și 2 diaconi, începe prohodul la locuința răposatei. În timpul prohodului părintele Georgescu face elogiul marelui dispărute, vorbește arătând virtuțile ei în viața familială și mai ales în cea publică, a Neamului și a Bisericii.

În numele I. P. S. Mitropolit Alexandru Nicolescu, în numele Capitulului Mitropolitan, precum și a iatregului Blaj istoric, P. S. S. Aftenie episcop ajutor arată pe scurt sentimentele de admirație, de recunoștință și de dragoste pentru nelăfricată luptătoare naționalistă și marea creștină care a fost Elena Pop Hossu Longin. În numele P. S. S. Iuliu Hossu, precum și al Capitulului din Cluj le tâlcuește părintele Cosma Avram. Urmează cuvântarea daci avocat Bratu în numele reuniunii femeilor creștine din Cluj, unde răposata fusese pre-

Foia „UNIRII POPORULUI“

Sergentul tatii!

Garamia Alexandru,
Băiatul lui Garamia
Al bătrân,
De doi ani este 'n armată
Iar de-atuncia niciodată
N'a putut veni pe-acasă
Pân' acuma, la Crăciun.

Stă bătrânul Garamia
Rezemat de ușă 'n prag:
Tot privind la el cu drag:
Este el? Este Lisandru,
Parcă este ofițar,
Cu cisme, pinteni, de fiăr
Și pe umăr cu galoane
Și pe cap are capel,
Zău, ai jura pe icoane
Că nu-i el —

Hapoi popi orice să spui
— Tot gândește 'n sinea lui —
Dar fecior cum e Lisandru
Nici feciori' popii nu-i

— Mo, Lisandre — prinde-a-zice
Garamia într'un târziu,

Ce ești tu la regement?
Ești ceva, așa, mai mare?
— Sunt tată, cum să nu fiu
De-astă toamnă sunt sergent —

Incântat de noutate,
Bătrânul l-a prins în brațe.
Bătându-l încet pe spate:

— Sergentul tatii, sergent,
Vede-te-aș la Paști căprar
Pe-acas' când o să vii iar,
Și la toamnă, mâncate a,
Lisandre, să nu te lași,
Să te liberezi fruntaș.

Gh. I. Chituc
(B. bl. pop. a Astei Nr. 261)

Melentea

Bădîcul Melentea are o casă de bârne înegrite de vreme și mâncate de cari, sus, la marginea pădurii pe-o coastă pietroasă. Căsuța e scundă și afumată, mică și plîtită, și toată ziua se înhoalță din două ferestre, cât palma. În căsuța aceea și în curte se izbesc cât șine Dumnezeu lumea, o grămadă de copii despoilați, cu părul vâlvolu, cu obrații nespălați de săptămâni. Numai când simt că se apropie bădîcul Melentea, sar ca iepurii și odată s'ascund

— ră mîglică în niște

„Hol paraleii tatii, nu sunteți acasă?“ — întreabă totdeauna bădîcul Melentea. „Gândeam că-s acasă“, zice el întorcându-și capul spre femeea ce cărpește niște zdrențe după masă. „Că ce le-am adus eu? Turtă dulce din țarg, gogoroane roșii dela jupânul și niște hîinoțe nouă nouțe!“

Apoi își aruncă sub pat uneltele de lucru și se așază pe lavișă, obosit.

„Gata-l supa, tu mulere?“ o întreabă privind-o chiorș.

„Iar începi?“ țipă femeea. „Zău, tu și faci de cap.“

— Cum să-mi fac de cap? N'am fost eu o zi dîmneață la măcelar, și nu l-am zis: Japâne, două kilograme de carne! Da știi cu mîduvă și grasă! Și n'a dat el de două ori cu barda, și nu m'a întrebat chiar pe mine: unde poștești s'o trimiți? Unde? Acasă la mine. La Melentea acasă. Se vede treaba că bălatul n'a nimerit aici.

— Și nici c'o nimeri vr'odată, zicea femeea.

— Așa crezi tu? Apoi iacă, voi mueri'e odată vă perdeți curajul! Da de bine să nu te temi niciodată.

În urmă, femeea-l punea pe masă un bruș de mămăligă, o fierțură acră, și Melentea începea să înghiță strașnic lăudând bunăstarea mîncării. Erau numai carloși fierți, zama era apă goală, subțire, mestecată cu oșet.

„Plutesc steloțele de grăslime! Doamne, tu mulere, mă tot gîndesc eu de unde avem noi

ședință de onoare, iar în numele Ținutului Someș aduce un mișcător omagiu memoriei marelui dispărut a neamului Victor Hodor, secretar general al Ținutului.

În numele organizației și a sfatului județan Sălaj aduce un cuvânt de smerită închinare dl Sever Dan.

Șirul cuvântărilor îl încheie P. S. Sa Episcopul Rusu din Baia Mare, vărsând o lacrimă curată și sinceră lângă acest sicriu în numele credincioșilor din dieceza-Maramureșului.

În dangătele prelungite ale clopotelor și în jalnicile cântări de prohod, osemintele ei au fost așezate spre veșnică odihnă în cimitirul din Băsești.

Pelerinajul dela Cărbunari

S'a desfășurat duminică în 2 Iunie, cu toată vremea ploioasă, minunat. Nu e vorbă, n'au venit satele conduse de preoți, cum ar fi venit dacă nu era o tină atât de mare. Singur pâr. Costea dela Spîln, cu toți cei 84 de ani ai Sf. Sale, a ținut să vină, pe jos, în fruntea credincioșilor săi, cu crucea în mână. Iar dintre cărturari am observat pe prefectul Victor Micu al Târnavei-Miciu cu dna, pe medicul nostru arhidiecezan Dr. V. V. Baican cu dna, pe notarul public Dr. Cișmaș dela D. S. Mărtin cu dna, iar dintre meseriași dela Blaj singur numai pe dl Adrian Nyerges. În schimb au fost elevi și eleve multe, profesori, profesoare și țărani din toate satele din jur.

La ora 10 a sosit I. P. S. Sa Mitropolitul Dr. Al. Nicolescu, însoțit de canonicii A. Folea și I. Malor, de directorul cancelariei mitropolitane pâr. E. Ciungan și de diaconii Dr. S. Todoran și Dr. I. Vesa, fiind primit de părinții călugări asumpționiști.

După liturghia arhierescă, la care au cântat elevele dela Școala de Gospodărie conduse de pâr. călugăr asumpționist V. Cristea, a vorbit foarte frumos și pe înțelesul tuturor I. P. S. Sa despre Preacurata Vergură Maria.

S'au făcut pe urmă rugăciuni către Maica săracilor pentru pacea lumii și mai ales pentru

pacea României, iar după amiază la 2 s'a slujit Paraclisul Preacuratului.

În cursul acelei sfinte liturghii s'au împărțit, din chlar mâna I. P. S. Sale, cam 150 de credincioși.

Întâia sf. împărășanie la mânăstirea Obreja

Deodată cu venirea la Obreja a călugărilor noștri basiliani s'a schimbat foarte mult și viața sufletească a credincioșilor din satele din jur. Sute de credincioși vin zilnic la mânăstire, se spovedesc, se cuminecă și ascultă predici. Duminică în 2 Iunie de pildă s'au cuminecat cam 200 de credincioși.

Ceeace însă vreau să amintesc aici, este frumoasa serbare a întâiei sf. împărășanii făcute cu copiii din Obreja, de către pâr. egumen Augustin Pop, care este parohul Obrejii.

În clipita când au sosit în fața mânăstirei, pâr. egumen l-a întrebat pe copil: „Ce ai venit să primești?” Copilul au răspuns cu toșil în cor: „Noi am venit să-l primim pe Isusul Domnului nostru Isus Cristos în inimile noastre.”

Apoi au început a-și reînnoi voturile făcute de nănașii lor la sf. botez: „Lăpădați-vă de satana? Și de toate lucrurile lui? Și de toți îngerii lui? Și de toate slujbele lui? Și de trufia lui?”

— „Împreunați-vă cu Cristos? Și credeți în el? Închinați-vă d'ci lui!”

Abia după ce au răspuns la toate aceste s'a început sf. liturghie, la care ei au dat răspunsurile, iară după sf. liturghie, părinții călugări l-au ospătat pe toți, așezându-l la masă și dându-le câte o cafea cu colac, câte un ou roșu și câte un chip sfânt.

Copiii din Obreja nu vor uita nici odată această întâie a lor împărășanie.

Am comandat monumentul la mormântul lui Al. Lupeanu-Melin

După cum am arătat la vremea sa, din bunăvoința cetitorilor noștri, am adonat până acum 21.710 Lei pentru un monument la mor-

mântul lui Al. Lupeanu Melin, neultatul nostru fost director. Într'una din zilele de după Paște am fost la Zlatna, la Gimnaziul Industrial de acolo, și am comandat o frumoasă piatră de mormânt. Piatra este înaltă de 3 metri și 10 centimetri și va fi de toată frumusețea.

Avem de gând să așezăm în piatră și fotografia admirabilă în Domnul, iar pe piatră de gresie să punem o tablă de marmură albă pe care să scriem cu litere de aur numele, vârsta și funcțiile fieleratului.

Pentru aceasta însă mai avem nevoie de bani, căci cei adunați nu ne ajung.

De aceea rugăm, cu toată dragostea, cetitorii noștri, să binevoiască a ne trimite bani, ca să putem odată așeza acel monument la mormântul celui ce a fost oarezândva directorul acestei gazete.

Unul care spune că l-a văzut pe Isus Cristos

Era într'o haină roșie zdrențuită și cununa de spini îi căzuze parecă la picioare

Povestea acestor fel de oameni îi cunoaște cută de mulți din cetitorii noștri. Au colindat destui târgurile și satele noastre. S'au oprit în fața celor cari au fost bucuria să-i asculte și le-au povestit viața lor. Cei mai mulți spun că au avut vedenii, că ei au fost învredniciți de Dumnezeu să audă glasuri tainice, să vadă lucrurile ascunse și să fie niște apostoli în lume.

Unii din aceștia sunt de bună credință. Alții sunt niște înșelători cari se folosesc de marea credință a poporului dela sate. Aproape toți sunt însă cu mintea sărită dela loc.

Acum se spune că s'a mai arătat unul care spune că l-a văzut pe Domnul nostru Isus Cristos. Omul acesta se numește Nicolae Muntean, un biet muncitor de prin părțile Hunedoarei. Trăiește din cerșit. Colindă pe jos toate satele și orașele din țara Ardealului și povestește frumos, cu grai venit pare că din o altă lume, că el este ales să propovăduiască cuvântul Domnului, în lumea aceasta plină de rele și păcate.

Nicolae Muntean trezește mila acelor ce-

atâta unsoare și oleu. Iată și-o bucată de carne! Dela noi din casă, carnea nu se mai gătește, asta o știe tot satul. Să vezi tu cum mănâncă alții! O ceapă, un brâu de pâine, un pește de slănină. Dar' supă la el, carne la el, fierțură bună, nu s'a pomenit. Și de aceea li-se iungesc urechile. Și nu numai cei mari trăiesc așa de prost. Copiii o duc și mai rău! Dacă au o fărîmătură de brânză, apoi li-se pare că au toată bogăția lumii. De aceea vezi copiii așa de amărâți peste tot locul. Ai noștri? Unde sunteți paraleli tatii? Ia ieșiți puțin la iveală!

— Dar dă-le pace, măi păgânule, și vezi-ți de mâncare” îi zice femeia necăjită.

Melentea însă nu le da pace. Copiii veneau înaintea lui, stau cu capetele plecate, și așteptau.

„Iată-l pe Ionica tatii”, începea Melentea, întorcând cu fața spre mulere pe un băiat ca de șase anisori, slăbuț și părjolit ca de secetă. „Aista-l cel mai închelmat. Leu paraleu, pușorul tatii. Da ce-ai mâncat tu astăzi? Tocană de berbece, așa-l ș'o felle de caș? Cu atât mai bine! D'apoi tu Pătruș” — întrebă el, prinzând pe altul de mână și trăgându-l aproape. „Tu supă de găină? Aha, ștregarule, de aceea ești așa de aprins la față, că creasta cocoșului.”

Mal prindea pe unul, pe doi, apoi se sătura, îl lăsa să plece.

„Da să-mi spuneiți voi, începea el odată, und's boii, und's vacile? Aha, la umbră. Așa-i, dacă dă căldura și umbra zbărâind musca, vi-

tele se trag la adăpost. Da la porci se vede că n'au dat de mâncare. Auziți-l cum guțâ? Asta nu se cade, să lăsați dobitocul flămând! Iate să vă cărați — unu — doi — trei și să le dați de mâncare.”

Copiii ieșeau bucuroși, dând buza pe ușe, înbrâncindu-se, ghiontindu-se. Femeia-l asculta cu capul amețit. „Doamne, măi bărbate, zicea ea, să știi că tu nu vei ajunge bine! Să-ți bați tu așa joc de copiii tăi. Nu ți-e frică de mâna lui Dumnezeu?”

— Nu, tu mulere, că Dumnezeu e bun și nu se mânie.” Melentea mânca mai departe, umflându și când un obraz, când altul. În ochii lui, când îl vorbea femeia așa, se cobora pe câteva clipe o tristețe adâncă, privirile lui se bolnăveau parcă. Și atunci părea și mai palid și încrețturile obrazilor erau mai adânci și mai dese.

Dar nu rămânea mult așa. Se scula, lua donița cu apă, o ținea mult la gură, în vreme ce mărul lui Adam se plimba malestos, domol, pe grumazii lui deșirați.

„Doamne, tu mulere, făcea el oftând, punând donița pe laviță, da ce minune-l aici?”

— Ce minune?

— În viața mea n'am mai băut așa vin. Se vede, că iar a dat domnul Benjamin, pe la tine, și te-a cinstit cu vin!

Femeia când auzea de domnul Benjamin se includea rău, își zvârcea zdrențele, și-și pune mâinile în șold.

— Iar îți vin nebulile? și-l privea cu scârbă și cu dușmănie.

— Ce nebuni? Dacă are omul nevastă frumoasă înseamnă, că-l vine norocul în acasă! Așa și cu mine. Domnul Benjamin, bine că-l jdan, da-l bogat și nu l'nici bătrân! Când vine el să-și facă un chef c'o creștină, unde să trăgea? La Melentea cea frumoasă!

„Val, bată-te sfinții, păgânule”, sbera în mela ieșindu-și din sărite, și începea să-l bească în cap o rochie ruptă, o cizmă stricăută ce i cădea în mână. „Dar cum te rabdă înțelul mișelule, să mă batjocorești așa în toate zilele? Nu mi-e destul că muncesc ca un bou, că-m pierd capul cu atâtea guri flămânde, ce-m behănesc toată ziua. Mai vii și tu să-ți răzi de mine?”

— Dacă te-a făcut Dumnezeu frumos eu n'am ce ți face, zicea bărbatul, ținând brațul ridicat, de apărare.

— Așa-i, nerușinatule! Ni mai încaptă de minel! Da io-s de vină că mi-ai mâncat viața! Io-s de vină că am slăbit ca o cățea jgârăită! Hai, spune! Nu tu, nu copiii, nu sărăcia din casă? Și acum, dacă-s urâtă, tu faci glume pe socoteala mea. Și spune, nu ți-e frică de mâna lui Dumnezeu!”

„Ci hal! să știi că-mi place, tu mulere! Imi pare c'aud gura unei cocane mari, care-și spală bărbatul. Într'adevăr, e pagubă că n' ai te-ai născut doamnă. Dar pentru aceea tu mi-ai place. Și tu, la alte case de omșărac, vine bă-

Il văd. Umblă îmbrăcat rău și neîngrijit. Poartă păr și barbă mare. Trupul e gârbovit și slăbit de viața pe care o duce, de umbrietul cel mult. Ultima vedenie, povestește el, că a avut-o în primăvara aceasta. L-a văzut pe Cristos acum vreo trei luni la Mediaș.

Era în haină roșie zdrențită

Se făcea ziuă — spune Nicolae Muntean — când deodată pe cer i-s'a atătat Isus Cristos. Pe frunte mai purta încă urmele împunsăturilor de spini, iar cununa era parecă la p'ciosrele lui. Era răstignit pe cruce. De acolo — zice el — Cristos i-a vorbit să se întoarcă lumea la Dumnezeu. I-a spus că toți trebuie să ne rugăm, în frunte cu mai marii și conducătorii țării, să ne facem semnul sfintei cruci și să ne punem nădejdea în Dumnezeu.

Aceasta este povestea bietului muncitor din Hunedoara, care se crede un profet și un ales al Domnului. După ce spune așa cum știe el cece crede că a văzut, își i-a bățul și pleacă, să ducă mai departe și altora povestea arătărilor și nălucirilor lui.

Un sat model

Aflăm cu bucurie, din gazetele mari din București, că comuna Maiorești din jud. Mureș, comună curat unită, este sat model. Are biserică, școală, casă-culturală, școală de menaj, dispensar (un fel de spital) și farmacie, cu toate că n'are nici 500 locuitori.

Cu prilejul adunării generale a „Astrei”, făcute acolo în ziua de 1 Iunie, la care a luat parte între alții și dl prof. univ. Dr. Iuliu Hațieganu de la Cluj, tribunalul șoimilor, s'a aranjat acolo și o expoziție de carte, cec, industrie casnică, gospodărie-model, bibliotecile familiilor, lucrări de ridicarea satului și de grădina de zarzavaturi.

Văzându-le toate acestea, dl prof. Hațieganu a spus: „Cu adevărat, mă cred într'o țară străină; aici ar trebui să vină Majestatea Sa Regele!”

Adăugăm din partea noastră, că M. Sa a și fost odătit acolo. Fiind adecă la vânat, a intrat în sat și văzând vechea biserică de lemn, a cerut-o și a dus-o la Sinaia, unde, în grădina castelului, o admiră și astăzi toată lumea.

La ridicarea acestui sat model au contribuit: preotul Beniamin I. Maior, învățătorul Iustin Handrea, precum și foarte mult, președintele „Astrei” — Reghin, dl medic Dr. Eugen Nicoră. Laudă și recunoștință lor.

Bățul dela munca zilei, își zic două-trei vorbe cu femeia, și ei, rupt de osteneală, se culcă... El crede că dacă doarme va vedea viața mai frumoasă și mai ușoară decât cum este. Femeia face și înghite necazul, și din când în când se uită cu mâhnire la omul care doarme pe un șuman, cu fața galbenă și suptă. Vezi, mie de oameni! Aștia nu-mi place. Dela o vreme parcă aici nu mai știu vorbi! Aia nu-i viață! Nu-i de ajuns că te roade sărăcia destul, să te mai rozi și tu? Tace puțin, și privește la fața veștedă a mulerii, care se mai liniștește.

(Va urma) **Ion Agârbiceanu**

Ori îi iarnă, ori îi vară
Sui'e'n pod fără de scară

(Fumul)

Nodurel legat cu gura
Te'noadă pe totdeauna

(Cununa)

Cinel, cinel
Stă pe tine
Și nu-l vede nime

(Numele)

Schimbare de miniștri la noi în țară — Pacea în răsăritul Europei — Ce se petrece în alte țări — O săptămână de război mare — Italia este gata să intre în război

Ce s'a mai petrecut în țară

Săptămâna aceasta a trecut în liniște pentru țara noastră. O politică chibzuită și cuminte ne ține departe de cumplita încețare a războiului. Viața își urmează cursul ei firesc de până acum. La câmp s'au sfârșit ultimele lucrări de plugărie și se spune că vom avea și în anul acesta o recoltă bunășoară.

Frontul Renașterii Naționale a ținut o mare adunare la Buzău. A fost de față și dl ministru de interne M. Hall Ghelmegeanu.

Ridicarea satului

Dl general Petre Georgescu, comandantul Gărzilor Naționale a arătat într'o cuvântare rostită la radio, care este rostul gărzilor în viața neamului.

Pe lângă alte lucruri frumoase și înalte pe care trebuie să le înfăptuim, gărzile naționale trebuie să lucreze pentru ridicarea satului românesc. Fiecare comandant de gardă trebuie să se străduiască și să facă un sat model în județul său, un sat după care trebuie să se schimbe și îndrepte și celelalte sate. Garda Națională trebuie să fie o școală a satului românesc.

Și nu numai ridicarea și îmbogățirea satului în celea lumești trebuie să urmărească gărzile naționale, ci și ridicarea și îmbogățirea în celea sufletești.

Liniște pentru munca noastră

România a fost întotdeauna o țară primitoare. A lăsat să vină la noi pe toți acela cari voiau să lucreze cinstit. Vremurile grele prin cari trecem ne-au făcut însă și pe noi să luăm unele măsuri de pază și liniște. Aceasta mai ales în regiunile în care se găsește petrol.

Ministerul Apărării Naționale a oprit intrarea supușilor străini în ținuturile cu petrol. A oprit apoi portul armelor în aceste ținuturi și altele.

Azi țara are lipsă mare de petrol și trebuie să scoată cât mai mult. Musafirii prea mulți însă sunt supărători, așa că ei au fost oprii. Prin aceste măsuri noi ne apărăm una din cele mai mari bogății naționale, dar apărăm și una din cele mai mari bogății ale Europei.

Schimbare de miniștri

La sfârșitul săptămânii trecute s'a întâmplat o schimbare între miniștri țării. Dl ministru de externe Grigore Gafencu și-a dat abdicarea din fruntea ministerului. În locul său, M. S. Regele a numit pe dl inginer Gîrguru, care a fost până acuma ministru al lucrărilor publice și al comunicațiilor.

Ca ministru al lucrărilor publice și al comunicațiilor a fost numit dl inginer Ion Măcovel.

Se spune că dl Grigore Gafencu și-a dat abdicarea din motive de sănătate și că după însănătoșire va primi o însărcinare însemnată în străinătate.

Noua schimbare la conducerea ministerului de externe nu va schimba politica de

pace și neutralitate, pe care o duce țara noastră, față de alte țări. România rămâne să ducă și pe mai departe aceeași politică de pace și prietenie cu toți vecinii.

Zidul de apărare al țărilor balcanice

În vremea din urmă ne este dat să auzim tot mai multe vorbe bune despre țara noastră. Le spun ori le scriu gazetele altor țări.

O mare gazetă din Franța spune despre țara noastră că ea este zidul de apărare al țărilor balcanice. Arată apoi că țara noastră duce o politică hotărâtă și cuminte de pace și de neutralitate. Prin politica de unire pe care o duce și cu țările din Balcani, România a ridicat un zid tare de pace și apărare, în răsăritul Europei.

Premiul virtuții

Anul acesta Academia Română a dat premiul virtuții, unei familii numeroase din București, familia soților Vasile și Ana Ioniță. Pe acești soți comitetul Academiei l-a aflat mai vrednici să ia premiul de 100 000 Lei, care premiul este sortit unei familii cinstită muncitoare și de omenie. Pe lângă atâtea premii pentru fugă, sărituri, ori jocuri, mai cade bine și câte un premiu de acesta, care cinstește și răsplătește virtutea, omenia și viața cinstită.

Lucrările comitetului economic al Înțelegerii Balcanice

Tot la sfârșitul acestei săptămâni au început la Belgrad în Sârbia lucrările comitetului Înțelegerii Balcanice. Țările cari fac parte din această înțelegere au între ele însemnate legături economice și de negoț. În vremurile grele de azi aceste legături trebuie sporite și mai mult. Delegații adunați la Belgrad cercetează căile pe cari aceste țări ar putea ajunge să albe legături de negoț mai strânse ca până acuma.

Pacea în Europa de răsărit

În strânsă legătură cu politica de pace și înțelegere pe care o duce și țara noastră alături de toate țările din răsăritul Europei, a fost și un articol al contelei Csaky ministrul de externe al Ungariei.

În acest articol contele Csaky arată că Ungaria în lunile de război de până acum a dat dovadă de multă liniște și stăpânire. Pacea Europei răsăritene este asigurată mai bine ca oricând, a spus mai departe contele Csaky.

Una din garanțiile acestei păci este prietenia și legătura mare dintre Italia și Germania. Aceste două mari puteri vreau ca țările din partea răsăriteană a Europei să rămână pe pace și să-și continue munca lor rodnică. Lucrul acesta a fost arătat de mai multe ori, atât de Germania, cât și de Italia.

Ce se mai petrece în străinătate

Săptămâna aceasta a trecut tot așa de grea și plină de frământări ca și celelalte. S'a vorbit mereu de apropiata intrare a Italiei în război. Gazetele italiene arătau lucrul acesta

ca s'gur și scriau că se așteaptă numai ca dl Mussolini să hotărască ziua și ceasul când trebuie să se întâmpie aceasta.

S'a vestit apoi că Italia a rupt ori ce înțelegere cu Anglia și că va căuta să-și cucerească, ceea ce ea crede că i-se cuvine, cu armele.

Din America au venit mereu vești de frământare și îndolală. Lumea de acolo este împărțită. Germanii își au destul prietini și sunt mulți cari nu vreau ca țara lor să se amestece într'un război european. Se așteaptă ca săptămânile cari vin să aducă o limpezire a acestei situații și în America.

Ce vrea Italia?

În primul rând această țară vrea să fie stăpână în marea Mediterană, pe care o socotește de o mare a sa. Dela Franța ar vrea Corsica, Nisa și Tunisia. Mai vrea apoi să aibă stăpânire asupra Gibraltarului, Dardanelor și canalului Suez.

Despre toate acestea scriu gazetele italiene cari arată că a sosit ceasul, ca să ia ceea ce i-se cuvine. Tot în cursul acestei săptămâni gazetele italiene au arătat lucrurile cari i-au îndușmănit cu Franța și au scormonit întreg trecutul dintre Italia și Franța.

Ce spune Spania

Gândul Italiei de a lua Gibraltarul a adus o oarecare mișcare și în Spania. Mai multe gazete spaniole au scris că se cuvine ca aceste strămtori să fie în stăpânirea Spaniei și că pe ele nu trebuie să făfăie alt steag decât steagul Spaniei.

A urmat însă declarația generalului Franco că Spania nu va ieși din starea de neutralitate de până acum.

Războiul din Apus

Bătălia crâncenă din Flandra și partea de mieznoapte a Franței a continuat cu înverșunare în tot cursul săptămânii trecute.

O mare schimbare în mersul acestei bătălii a adus predarea armatei belgiene. Regele Leopold al Belgiei a dat ordin soldaților săi să nu mai lupte și să pună jos armele. Dintr'odată pe frontul din Flandra câteva sute de mii de soldați belgieni n'au mai luptat, ceea ce a ușurat mult înaintarea armatei germane.

După lupte grele aceasta a înaintat, străngând tot mai mult zidul de foc în jurul armatei aliate încercute.

Următoarele orașe cari făceau linia de rezistență a aliaților au fost încercute și luate cu asalt de trupele germane.

Așa au căzut Ypres, Kœmmel, Lille, Armentières și Dixmude. Orașul Dunkerque a ajuns sub focul tunurilor germane. Aici rezistă peste 80.000 de soldați aliați, ceilalți, din marea armată de aici, au trecut în Anglia. Pierderile au fost mari pentru amândouă taberele. Luptele se dau acum la Dunkerque și la Calais, unde se spune că mai rezistă încă trupele aliate.

Pe fronturile din Norvegia s'a anunțat că orașul Narvik a căzut și că luptele sunt destul de grele și acolo.

Guvernul belgian continuă lupta

Guvernul belgian, refugiat în Franța a declarat, că este hotărât să continue lupta împotriva Germaniei și că în curând se va forma o nouă armată belgiană pe pământul Franței.

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“

DIN POPOR

Sădon „Finlandezul“

Ierte-l Dumnezeu pe Văsăle a Tomii din Tonorog că avea o vorbă tare bună. — Mă, zicea el, de omul moale să te ferești și să nu-l lași să meargă nici pe un drum cu tine. — Și, Doamne câtă dreptate mai avea cu vorba asta! Oamenii,ăștia — zicea tot el — nu au inima unde trebuie, ci mai la vale pe undeva.

Acum de Sădonul lui Filimon Haneș din deal nu ar putea zice nime că ar fi un om moale. La lucru chiar nu se găsec mulți în sat cari să se ia la întrecere cu Sădon. El, cum zice Artimon schlopul, nu asudă nici la deal și nici la vale. Trage coasa în larba înflorită a câmpului de ție mai mare dragul să-l vezi. Toată vara, după ce se mai găte lucrul prin sat, Sădon își ia coasa și pleacă la lucru sub munte, ori intră cu crampănu în drumul de fier. Câștigă așa bani buni, din cari însă nu vede mai nici odată nimica.

Porecla de „Finlandezul“ i-a dat-o un glumeț al satului. Și nu pentru că Sădon ar fi mai viteaz ca alți oameni, ori pentru că ar fi umblat mări și țări. Nu. Sădon îi un om potolit și domol, n'ar fi în stare să omoare nici un pul de găină. I-a dat-o, fiindcă așa i lumea rea, și-i place să se prindă de câte o slăbiciune a omului. Așa a fost și cu Sădon.

Era în iarnă, în vremea când se războiau Rușii cu Finlandezii. Tot satul vorbea de bravura Finlandezilor. Oamenii nu mai isprăveau cu cetitul foilor. Și le împrumutau unii dela alții, așa că, până o gazetă mai ajungea la îndevăratul ei stăpân, era numai ferferință.

Sădon era și el numai urechi. Carte nu știa iar veștile le auzia dela ginerile lui, care era primar și cărula îi veniau patru foi. Se bucura tare mult că Finlandezii îi bat pe Ruși cari — zicea el — sunt niște păgâni, cari au spart bisericile și au dat jos icoanele de pe pereți. Tot ce auzea spunea apoi și el la alții. Povestea cum „Fidiezii“ îi bat pe Ruși și că în curând o să ajungă la Moscova, dacă o mai țin tot așa. Nu era om în sat la care Sădon să nu-i fi spus de bravura „Fidiezilor“ lui cari sunt Români odată, nu tufe.

Intr'o seară erau mai muți vecini la el în casă. Ginerii so citea dintr'o foale, iar Sădon asculta răzmat de hornețe. Ca întotdeauna era numai urechi. Schimba din când în când din ulcioare și da din cap. Când a auzit însă de o

nouă ispravă a Finlandezilor, nu s'a mai putut răbda. A lovit cu mâinile în lături și a răc odată prelung: „Pe ei, mă, a noștri!“ de să cutremurat pereții și au sărit copiii din așternuturi.

De isprava din seara aceea a răs tot satul. Iar gurile rele i-au zis Sădon „Finlandezul“ ca să-și aducă aminte de, când și-a sculat poftii din așternuturi și și-a hălăit hornețe din casă. Și îi vor mai zice multă vreme, poezii și după ce va fi oale și ulcioare, căci așternutul Românilor, pișcăcios la vorbă și nu te țară așa.

Ion Grioreanu

Încă un bun prietin al gazetei noastre

Păr. Iuliu B. Pop din Lonea jud. Hunedoara, de ceza Lugojului, a făcut 14 abonați la gazeta noastră.

Cu acest prilej ne scrie următoarele pe cari le publicăm cu drag în „Unirea Poporului“:

„Subsemnatul, cu voia și intențunea ca mai curată, de a aduce un modest sprijin moral și material pentru gazeta: „Unirea Poporului“, organ necesar și atât de folositor pentru informarea și educarea poporului dreptcredincios a bisericii unite cu Roma verhovnică Petro; — la abonamentele vechi — am mai putut câștiga în mica noastră parohie minime Lonea, pe lângă toată sărăcia, lipsa și greutățile timpurilor pe cari le străbatem, încă 12 abonați noi la „Unirea Poporului“ și 2 abonați la Revista „Icoana lui Isus“. Da, căci mai notații m'au înțeles, că este o obligație de sprijini prin abonament o gazetă, care prin conținutul articolelor sale, pătrunde la mîntea inimii omului, îl îndrumază, îl sfătuiește, îl înformază, îl întărește în credința străbunilor și apără interesele vitale ale Bisericii, despre care avem toată convingerea și garanța dată de Mântuitorul că: „nici porțile iadului nu o vor birui pe Ea“!

— Trăiască și înflorească poporul gazetei „Unirea Poporului“!

Publicăm aceste știri, ca să se vadă înseși fiejirea acestui preot pentru gazeta noastră.

Oricine primește această gazetă trebuie s'o plătească. Așa poruncesc chiar legile țării. Noi n'am trimis nimănui gazeta decât dacă a cerut-o. Deci să vă voiască a ne trimite abonamentul, ca să nu fim siliți a-l preda avocatului nostru.

In luptă

În chipul alăturat se vede un grup de soldați plecând la altă parte. Sunt în toiul focului. De luptele ce se dau acum acolo se cutremură lumea întregă. Până acum au căzut sute de mii de morți, și de-o parte, și de alta. Și cine știe, câți vor mai cădea până la sfârșitul acestui război? — Să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să ne ferească țara de pustiirea de acolo și să aducă pacea cât mai curând între popoare.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Botezul dela granița de apus a țării. În înalta lui dragoste față de toate popoarele țării, M. S. Regele a primit să fie nașul celui de al 15 lea copil al unui ungar dela granița de apus a țării. Se vede și din aceasta că Măiestrea Sa sprijină pe toți cetățenii țării deopotrivă.

Bani noi. Incepând cu 1 Ianuarie 1941, banii de 1 leu vor fi retrași din circulație. Ei sunt înlocuiți cu banii noi de culoarea roșietică-aurie. Pe o față a banului se vede Coroana R. gală, iar pe cealaltă un sticleț de porumb. Acești bani sunt făcuți din cupru, zinc și nichel.

Nu se va mai mânca jola carne. Incepând cu săptămâna aceasta în întreagă țară nu se va mai mânca nici jola carne. În felul acesta nu se va mai mânca jola, miercurea și vineri carnea.

Nicăiri nu s'a scumpit viața așa de tare ca la noi scrie revista „Buletinul Bursel București”, bazându-se pe cele constatate de Societatea Nașionilor. Într'un an s'a scumpit viața la noi cu 30 la sută, ceea ce nu s'a mai întâmplat nicăiri în lume. După noi urmează Iugoslavia cu 26 la sută, Manciuria cu 25, Japonia cu 16, Danemarca și Suedia cu 10 Grecia și Ungaria cu 4, iar Statele Unite Nordamericane cu abia 1%.

Câți plugari sunt la noi în țară. Se spune adeseori că noi suntem o țară de plugari, că cei mai mulți din locuitorii acestei țări sunt muncitorii de pământ. O socoteală făcută, nu demult, arată că în țara întregă sunt 3 milioane și 200 de mil de plugari. Pământul pe care-l stăpânesc acești plugari este de 17 milioane și 750 mil de hectare. Acest pământ este împărțit în modul următor: sunt 2 milioane și 460 mil plugari cu pământ puțin, până la 5 hectare, și aproape 1 milion plugari cu pământ mai mult. Mai sunt încă 2700 moșieri mari cu peste 1000 jugăre.

Lupta unui om cu un șarpe. Săteanul Țărău Ioan din comuna Suporu din județul Mehedinți s'a dus într'una din zile la săpă, la vie, împreună cu un băiat al său. Voind să ferească niște vițe uscate așezate lângă un nuc, săteanul a fost atacat de un șarpe uriaș lung de aproape doi metri. Simțindu-se primejduit săteanul a început a striga după ajutor. La strigătele lui a venit și băiatul său din v'e și amândoi, au lăsat, după o luptă grea să omoare șarpele cu sapele.

Țigani certurari hoști. Că țiganului îi cam place să fure, asta este un lucru cunoscut. Așa i bată-i pustia, taciurii neam al romilor, învățat să pună mâna pe ce nu i a lui. În săptămânile trecute locuitorii satului Roșioru din județul Buzău erau tare îngrijorați că le pierseau lucrurile de prin casă și curte. Ori cât au căutat nu au putut să dea de urma hoșilor. În cele din urmă s'a întâmplat un mare furt la banca din sat. Într'o noapte hoșii au spart zăburile dela ușă și au furat cei câteva zeci de mii de lei, cari făceau averea băncii. Hoșii s'au dovedit tare meșteri la desfășurarea lucrurilor. Lucrul acesta i-a făcut pe jandarmi să bănuiescă, cine ar putea fi hoșii. S'a întâmplat apoi că în

noaptea aceea au plecat și țiganii corturari cari erau găzduși pe hotarul comun. Îndată jandarmii le-au luat urma. I-au găsit la câțiva zeci de kilometri, ascunși într'o pădure. Din lucrurile furate mai aveau numai puține. Au găsit la ei însă bani vechi și aurifuri, pe cari țiganii le aveau ascunse în ruzile dela corturi. Pentru isprăvile lor și mai vechi și pentru cea nouă, toată banda a fost dusă la închisoare.

Mai avem încă din „Calendarul dela Biaj” vreo 20 de exemplare. Cei ce doresc să-l aibă, să ne trimită într'un plic (cuvertă) sau prin mandat postal 15 Lei, și noi îi trimitem imediat calendarul.

Mare cutremur de pământ în America de Sud. Pe lângă urgia și vărsarea de sânge din o parte a Europei, parecă și pământul se răscoală împotriva omului. Pământul Americii de Sud, în o parte a lui, a fost zguduit de un puternic cutremur. Au fost nimicite peste o mie de clădiri. Sunt cam la 200 de morți și 4000 de răniți. Se spune că un cutremur așa de puternic, în această parte de lume, n'a mai fost demult.

Măncată de câni. O mare nenorocire s'a întâmplat mai în zilele trecute pe hotarul unui sat Dobrogean. Femeia Ana Gălbinaru din comuna Cojani a fost găsită măncată de câni, la o depărtare de câțiva kilometri de satul ei. Nenorocita femeie plecase la oraș, numai singură. Se crede că în drumul ei a fost atacată de câni dela vreo stână. Fiind bătrână, nu s'a mai putut apăra și a fost trasă jos de haltele îndârjite. Trupul ei a fost găsit de niște ciobani la câteva zile după moarte. Nenorocita femeie avea un picior și fața măncată de câni.

Cât de războinic este neamul omenesc numai acum vedeți, după ce un ziar elvețian a întocmit o statistică a războaielor. Acest ziar a făcut un calcul care arată că dela anul 1469 înainte de Cristos și până astăzi s'au numărat 3118 ani de război și abia 290 ani de pace. Și să nu credeți că omenirea de astăzi este mai puțin războinică decât cea de demult, pentru că, începând cu anul 1919, decă îndată după războiul cel mare, au avut loc 26 de războaie, dintre cari 17 în Europa și numai unul în America, trei în Africa și cinci în Asia. Singura țară care nu s'a războit nici odată a fost Norvegia, dar acum și ea a fost silită să lea armele în mână.

Câte lacrimi a vărsat un îndrăgostit. Întâmplarea s'a petrecut în America. Un tânăr american, îndrăgostit foc de o frumoasă din țara lui, a căzut într'o zi la grea supărare. Aceea, pe care el o iubia mai mult pe lume l-a părăsit pentru un altul mai frumos și mai chipeș. În loc să alege la acela care l-a amăgit iubita și să-l tragă o bătaie bună, așa cum ar fi făcut și un fecior din satele noastre, bietul american s'a pus pe jellit. A plâns după dragostea lui perdută vreme de cinci ore. După aceasta, ca orice american, s'a apucat de a măsurat lacrimile vărsate. Se spune că a cules 30 de grame de lacrimi.

Când vrei să faci bani mulți. Săteanul Dâmbean Teodor din comuna Gura-Arieșului a fost înșelat de țiganul Roștaș Alexandru cu o sumă bunicică de bani. Voia omul să aibă bani și încă bani mulți. S'a găsit și cine să-l învețe să-i facă. Țiganul Roștaș Alexandru din comuna Copăcenii l-a cerut 4000 de lei, ca să-i dea o mașină de făcut bani, de 50 lei. I-a și dat lui Dâmbean Teodor o formă de bani, lucrată în gips, cu care însă nu s'a putut face nimic. Bietul Dâmbean a rămas păgobaș, iar Roștaș a ajuns pe mâna jandarmilor.

Cel dintâi deputat francez căzut pe front. Se anunță că pe frontul din Franța a căzut primul deputat francez. El se numește Felix Orat. În vremea de pace a fost profesor la Paris și deputat de Mayenne. Acest deputat francez a cerut să fie primit în armată de când a început războiul cu Polonia. Acum, după începutul marelui atac german, viteazul deputat a căzut răpus de un glonț dușman, pe când pleca la luptă în fruntea soldaților săi.

O familie cu viață lungă. În orașul Kecskemet din Ungaria a murit în zilele trecute o văduvă în vârstă de 108 ani. Bătrâna aceasta făcea parte dintr'o familie cu viață lungă. Tatăl ei a murit la vârsta de 120 de ani. Deosemenia în familia ei au fost mai mulți cari au trecut de 160 de ani. În întreaga ei viață, bătrâna n'a fost bolnavă niciodată. Până la vârsta de 100 ani vedea foarte bine, încât nu-i trebuiau ochelari. Regula ei de viață a fost rugăciunea și munca.

A murit ascultând știrile la radio. De când cu războaiele aceste dintre oameni lumea este foarte dornică după știri. Radio, această cutie vorbitoare, a ajuns tare căutată și prețuită de acela cari poftesc să știe înaintea tuturor toate noutățile. Meseriașul Carol Sas din Gherla a murit pe când asculta știrile la radio. Nenorocitul om suferea de o boală de inimă și se vede că veștile auzite la radio nu l-au prea îmbucurat sau l-au îmbucurat prea tare așa că a murit.

Fața lumii

Cernit și mohorit chip. Omul în fața morții, în fața nimicirii și a prăpădului făcut de propriile lui mâni. Iată adevărata față a lumii de azi. De o parte milioane de oameni înarmați până în dinți, cu groaza și teama în suflet, în așteptarea morții. De altă parte prăpădul și pustiirea deslănțuită în toată uriciunea ei. Sute de mii și milioane de morți, păduri de cruci deasupra mormintelor celor căzuți. Așa arată lumea de azi. Aceasta este adevărata ei față, fața războiului.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI”

Plante de leac

Lunile de vară sunt foarte potrivite pentru culegerea plantelor și florilor de leac. Multe din aceste plante și flori pe cari nici nu le luăm în seamă au în ele o mare putere de vindecare. Din farmacie le cumpărăm adeseori cu bani grei. Unele din ele uscate bine se pot vinde cu bani frumoși, căci sunt căutate și bine plătite.

Amintim câteva din aceste plante, cari se pot strânge și de cititorii noștri:

1. *Măslărița* este o plantă foarte veninoasă și rău mirositoare. Este cunoscută și sub numele de sunătoare ori neburariță. Crește înălțată de 30—70 cm. Talpina îi este acoperită cu peri lungi, moi la pipăit. Infloresțe în Aprilie, Maiu niște flori galbene-murdare. Crește prin locuri necultivate pe marginea drumurilor și pe lângă garduri. Pentru leac sunt bune frunzele, însă fiind foarte veninoasă este mai bine să nu se folosească. Frunzele uscate bine sunt destul de căutate în farmacii. Liniștește durerile.

2. *Podbealul* crește pe locuri argiloase, calcareoase și umede, pe lângă pâraie, pe coaste și pe malurile apelor. Frunzele de podbeal se culeg în luna Aprilie și Maiu. Uscatul se face la umbră (în podul casei), ca frunzele să-și păstreze culoarea verde. Ceaiul de foi și flori de podbeal este bun în contra răcelii și răgușelii.

3. *Ciumăfaia* este plantă anuală, cu miros greșos și veninoasă, cunoscută și sub numele de Bălăndăriță, Laur, Mărul porcului. Are tulpina verde, frunze ovale, flori mari albe. Infloresțe în Iulie, August. Crește prin locuri necultivate, dărâmături, drumuri. Frunzele uscate sunt bune pentru liniștirea durerilor. Fiind tare veninoasă e bine să nu se folosească.

4. *Pălăgina îngustă* infloresțe în Aprilie-Septembrie. Crește prin fânețe, pășuni, locuri sărace, pe lângă drumuri.

Se culeg frunzele începând din luna Aprilie și până când planta ajunge la coacere. Ceaiul de frunze este un leac bun în contra răcelii și a tusei.

5. *Brândușa* cunoscută și sub numele de Bătură, Ceapa Giorii, Ghicitori. Crește prin fânețe și pășuni umede. Semințele întrebuințate în medicină se culeg în luna Maiu-Iulie și se uscă la soare. Semințele verzi și de calitate proastă să nu se întrebuințeze. Este un bun leac împotriva gutei și reumatismului.

Planta fiind otrăvitoare trebuie umblat cu mare grijă.

6. *Cuscrișorul* numită și larba Plămânei, Mierea Ursului, Sudoare etc. crește prin locuri umbroase și umede. Se culeg frunzele în Martie Maiu. Ceaiul de cuscrișor este bun pentru boala de piept și tuse învechită.

7. *Rușența* numit și spânz, crește pe câmpii. Se culege planta întreagă. Înainte de uscare se leagă în mănunchiuri și așa se vând. Fiind otrăvitor vitele se feresc să-l mănânce.

În popor se întrebuințează pentru leucemia dalacului și a brânței.

Babele folosesc rădăcina pisată cu rachiu pentru vătămătură, dureri de măsele și pantece.

PUBLICAȚIE

Se aduce la cunoștință generală că, în ziua de 15 August 1940 ora 8 dimineața, va avea loc concursul pentru admiterea în serviciul P. T. T. pentru ocuparea postului de curier categoria XI-2, ce vor deveni vacante în cursul anului 1940-41.

Concursul se va ține la oficiul P. T. T. Reședință de județ, numirea celor reușiți urmând a se face numai în cuprinsul județului unde s'a dat examenul.

Concursul va consta din 2 probe, una scrisă și una orală, după programul cursului primar, ambele ținute în ziua fixată mai sus.

Se va insista în special asupra caligrafiei și ortografiei, precum și asupra celor 4 operațiuni ale aritmetice.

Cererile participanților vor trebui să fie depuse până la data de 10 August 1940, direct la oficiile P. T. T. Reședință de județ, unde doresc să fie înscrși.

Cel din jurul județului Ilfov sau municipiului București, vor pune la cancelaria oficiului Telegraf din palatul poștelor.

Ele vor trebui însoțite neapărat de următoarele acte:

1. Extras de naștere.
2. Certificat de naționalitate
3. " " absolvirea cursului primar
4. " " bună purtare.

Candidații înscrși la examen trebuie să aibă etatea 16 ani împliniți și maximum 19 ani.

Cei reușiți la examen vor trebui supuși și examenul medical P. T. T.

Numai aceia găsiți apți pentru serviciu, vor fi aduși în ordinea clasificării și limita vacanțelor.

Salariul lunar este de 1450 până la 1800 lei, la care se mai adaugă sporul de chirie 80%.

Dirigintele Oficiului de Reședință P. T. T. Blaj
VALERIU POPA

Citiiți cu toții

„Cărțile Bunului Creștin“

No.	Titlu	Preț
1.	Păcatul, cel mai mare rău din lume, ediție II.	Lei 8
2.	Pe calea desăvârșirii, ediția II.	” 6
3.	Bolșevicii și biserica, (s'a epuizat)	” 6
4.	Darul lui Dumnezeu	” 6
5.	Adevărata fericire	” 6
6.	Taina spovedaniei	” 15
7.	Tălcuirea apostolilor din toate duminicile de peste an, în trei volume	” 50
8.	Legea strămoșească	” 15
9.	Tălcuirea evangheliilor din toate sărbătorile de peste an	” 25
10.	Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an	” 20
11.	Taina tanelor, sfânta cuminicătură	” 8
12.	Sfânta liturghie, jertfa Legii Noi	” 12
13.	Durerea, sora noastră nedespărțită	” 12
14.	Tălcuirea evangheliilor din toate duminicile de peste an	” 34
15.	Cărticica mirilor	” 6
16.	Cărticica soților de căsătorie	” 8
17.	Cele șapte cuvinte de pe cruce ale lui Isus	” 6
18.	Cum să ne creștem copiii	” 8
19.	54 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din apostolii duminicilor	” 40

In curând va apărea:

20. 57 Predici scurte pentru popor, întocmite după texte din evangheliile duminicilor de peste an

In editura „Sfânta Unire“ Blaj
a apărut:

Din viața vechilor creștini

Toate aceste broșuri sunt scrise de părinte Iuliu Maior, directorul acestei gazete, și se pot cere dela „Librăria Seminarului“ Blaj ori dela oricare altă librărie din țară.

Ele sunt scrise pe înțelesul tuturor și sunt foarte potrivite și pentru premii și cadouri.

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni,
Nr. G. 5878 - 1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 5878/1931 a Judecătoria mixte Blaj în favorul reclamantului „Banca Târnaveană“ S. Anonimă Blaj repr. prin avocatul Dr. Ștefan Băthory pentru încasarea creanței de 24.747 Lei și acc. se fixează

termen de licitație pe ziua de 11 Iunie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Clufud, la domiciliul următorilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 șură, 1 car, 2 porci, 1 război, 1 hambar și altele în valoare de 6150 lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dat în Blaj, la 22 Mai 1940.

78 (1-1)

DRAGOȘ BUCUR, portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni,

No. 3420 - 1931

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3420/1931 a Judecătoria mixte Blaj, în favorul reclamantului „Banca Târnaveană“ S. A. Blaj, repr. prin adv. Dr. Ștefan Băthory pentru încasarea creanței de 3815 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 12 Iunie 1940 orele 3 p. m. la fața locului în Bucurdea grănoasă la domiciliul următorilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 3 porci, 1 mașină de cusut, 1 șură, 1 car, 2 bivoli și altele în valoare de 16.000 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj, la 22 Mai 1940.

79 (1 1)

DRAGOȘ BUCUR, portărel

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni.

Nr. 238/1939.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei Nr. G. 3020/1939 a Judecătoria mixte Blaj în favorul reclamantului Polac Maurițiu repr. prin adv. Dr. Leopold Czitrion pentru încasarea creanței de 2858 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 7 Iunie 1940 orele 3 la fața locului în Mănărade, la domiciliul următorului. Nr. C. 112 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 motor, 1 batoză și 4 porci în valoare de 20.800 Lei.

In caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj, la 18 Mai 1940.

76 (1-1)

DRAGOȘ B., portărel

Judecătoria Mixtă Blaj, secția Ct.

Nr. 308/1940 Ct.

Extras din publicația de licitație

In cauza de urmărire a creditoarei Banca Industrială soc. anonimă din Sighișoara contra următorului Barth Matei dom. în Soroștin, judecătoria a ordonat licitație execuțională asupra imobilelor cuprinse în C. a com. Soroștin Nr. 1523, Nr. ord. A + 1, Nr. top. 530, 531, casa curte și grădina, porțiunea de 7/8 parte a următorului, în valoare de 22.000 Lei cu prețul de strigare de 16.500 Lei, pentru încasarea sumei de Lei 12.000 cap. redus deja cu 50% conform Legii de lichidare din 1934, și accesorii.

Licitația se va ține în ziua de 18 Iunie 1940, ora 11 a. m. în localul Judecătoria mixte Blaj secția Ct. cam. Nr. 4.

Imobilul ce va fi licitat nu se va vinde decât pe un preț mai mare decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt obligați să depună la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare în numerar. Creditorii ipotecari sunt dispensați de depunerea garanției.

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit un preț mai ridicat decât prețul de strigare, este obligat a completa imediat garanția, la aceeași procentuală a prețului oferit.

Blaj, la 8 Martie 1940.

Judecător:

ss. Dr. Doroga

77 (1-1)

Director de Ct.

ss. Arth. Berna

COMITETUL ȘCOLAR AL JUD. TÂRNAVA-MICĂ

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 11 Iunie 1940 ora 11 se va ține la Inspectoratul școlar din Blaj licitație pentru vânzarea automobilului uzat, marca „Plymouth“, care formează proprietatea Comitetului Școl. ar Județean Târnavă-Mică.

Prețul de strigare, conform evaluării, este 25.000 Lei. — Garanția de 5% se va înainta Comitetului Școlar Județean până în ziua licitației.

În lipsă de ofertanți, licitația se va ține în ziua de 22 Iunie 1940, ora 11, în același local.

Blaj, la 25 Mai 1940.

Preșdinte,
VICTOR MICU

Secretar,
DUMITRU MĂRGINEAN